

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LIV/393/24 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 30 stycznia 2024 r. w sprawie rozpatrzenia skargi.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Lubinie, na sesji w dniu 30 stycznia 2024 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40) oraz art. 229 pkt 3 i art. 237 § 1 i § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775) podjęła uchwałę Nr LIV/393/24 w sprawie rozpatrzenia skargi, zwaną dalej „uchwałą”.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 lutego 2024 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775), polegającym na rozpatrzeniu skargi poza właściwością Rady Miejskiej w Lubinie.

Mocą przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Lubinie rozpatrzyła skargę na Prezydenta Miasta Lubina. W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska w Lubinie przywołała po pierwsze, art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, określający właściwość rady gminy do rozpatrzenia skargi na wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Po drugie, przywołała art. 237 § 1 i § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowiący odpowiednio, że organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca, oraz że o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego. Rada Miejska przywołała również art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiący o wyłącznej jej właściwości do stanowienia w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.

Mocą uchwały, Rada Miejska w Lubinie uznała za bezzasadną skargę Skarżących na Prezydenta Miasta Lubina, dotyczącą podniesionego przez nich zarzutu wadliwości wydanej przez Prezydenta Miasta Lubina decyzji z dnia 3 września 2009 r., nr 217/2009, GG.XII.7430-60/09, w przedmiocie dokonania podziału działki gruntowej nr 855/191 na dwie działki o nr 855/242 oraz 855/243 (§ 1).

Jak wynika z uzasadnienia do uchwały przedmiotem rozpatrzenia skargi był zarzut wadliwości wydanej przez Prezydenta Miasta Lubina decyzji z dnia 3 września 2009 r., nr 217/2009. Rada Miejska w Lubinie, w okolicznościach niniejszej sprawy uznała, że Prezydent Miasta Lubina decyzją z dnia 3 września 2009 r., nr 217/2009 w sposób prawidłowy zatwierdził podział przedmiotowej nieruchomości, m. in. na podstawie art. 93 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344), zgodnie z którym podział nieruchomości można dokonać, jeżeli jest on zgodny z ustaleniami planu miejscowego. Rada Miejska w Lubinie, jak wynika z uzasadnienia do uchwały, przeanalizowała procedurę wydanej decyzji pod względem formalnym i merytorycznym. W świetle poczynionych ustaleń Rada Miejska w Lubinie uznała, że podział nieruchomości, oznaczonej numerem geodezyjnym nr 855/191 obr. 8 m. Lubina, był zgodny z ustaleniami obowiązującego planu miejscowego oraz przepisami odrębnymi i uznała skargę Skarżących na Prezydenta Miasta Lubina za bezzasadną.

W świetle ustalonego stanu faktycznego Rada Miejska w Lubinie rozpoznała skargę na Prezydenta Miasta Lubina, przedmiotem której była wadliwość wydanej przez Prezydenta Miasta Lubina decyzji z dnia 3 września

2009 r., nr 217/2009, w przedmiocie dokonania podziału działki gruntowej nr 855/191 na dwie działki o nr 855/242 oraz 855/243.

W ocenie organu nadzoru Rada Miejska w Lubinie nie była organem uprawnionym do rozpatrzenia skargi na Prezydenta Miasta Lubina odnośnie wadliwości wydanej przez ten organ decyzji. Zgodnie z art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami podział nieruchomości można dokonać, jeżeli jest on zgodny z ustaleniami planu miejscowego, a w razie braku tego planu stosuje się przepisy art. 94. Natomiast zgodnie z art. 96 ust. 1 ww. ustawy podział nieruchomości dokonuje się na podstawie decyzji wójta, burmistrza albo prezydenta miasta zatwierdzającej podział. Oba przepisy obowiązywały w tym samym brzmieniu w dacie wydania decyzji Prezydenta Miasta Lubina. Rada Miejska w Lubinie w pierwszej kolejności zobowiązana była do ustalenia swojej właściwości do rozpatrzenia skargi. Organ administracji publicznej przestrzega z urzędu o swojej właściwości rzeczowej i miejscowej do czego zobowiązuje art. 19 Kodeksu postępowania administracyjnego. Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ, co wynika z art. 231 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie z kolei do brzmienia art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 jest rada gminy. Z przepisu art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wynika *expressis verbis*, że rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi na wójta (burmistrza, prezydenta miasta), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do jej rozpatrzenia. Rada gminy nie zawsze zatem jest właściwa do rozpatrzenia skargi na wójta, burmistrza, prezydenta miasta, o czym rozstrzygają przepisy szczególne. Zwrócić należy w tym miejscu uwagę na przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące skarg w sprawie indywidualnej, skargi w toku postępowania administracyjnego i skargi po jego zakończeniu. Ustawodawca postanowił odpowiednio, że skarga w sprawie indywidualnej, która nie była i nie jest przedmiotem postępowania administracyjnego, powoduje wszczęcie postępowania, jeżeli została złożona przez stronę, a jeżeli skarga taka pochodzi od innej osoby, może spowodować wszczęcie postępowania administracyjnego z urzędu, chyba że przepisy wymagają do wszczęcia postępowania żądania strony (art. 233). Z kolei w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne: 1) skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu; 2) skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu (art. 234). Natomiast skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie, o czym stanowi art. 235 § 1. Ustawodawca wprost rozstrzygnął w art. 236 § 1, że w przypadkach określonych w art. 233 i 234 organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 - organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylenia lub zmiany.

W świetle powyższego Rada Miejska w Lubinie zobowiązana była na mocy art. 19 i art. 231 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do ustalenia swojej właściwości rzeczowej w zakresie rozpatrzenia skargi na Prezydenta Miasta Lubina. Rada jest właściwa do rozpatrzenia skargi na organ wykonawczy gminy, w świetle art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego **wyłącznie, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg**. Tymczasem, skoro w sprawie będącej przedmiotem skargi wydana została decyzja administracyjna, to Rada Miejska w Lubinie nie była właściwa do jej rozpatrzenia i rozstrzygania czy decyzja administracyjna wydana przez Prezydenta Miasta Lubina w toku postępowania uregulowanego w ustawie o gospodarce nieruchomościami była wadliwa. Rada Miejska w Lubinie zobowiązana była natomiast do wykonania dyspozycji art. 231 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego z zastosowaniem przepisów szczególnych. Ustawodawca określił bowiem w art. 236 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który jest przepisem szczególnym do art. 229 pkt 3, organy właściwe do rozpatrzenia skargi indywidualnej w sprawie, w której prowadzone było postępowanie administracyjne.

Mając powyższe na uwadze organ nadzoru stwierdził, że Rada Miejska w Lubinie przekroczyła zakres przyznanych kompetencji rozpatrując mocą kwestionowanej uchwały Nr LIV/393/24 skargę na Prezydenta Miasta Lubina w zakresie zarzutu wadliwości wydanej przez ten organ decyzji z dnia 3 września 2009 r., nr

217/2009, GG.XII.7430-60/09, w przedmiocie dokonania podziału działki gruntowej, czym naruszyła w sposób istotny przepis art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Maciej Awizeń